

ע"פ 2188/17 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים
ע"פ 2188/17

לפני: כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המערער: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי חיפה
בתיק פ 006275-03-16 שניתן ביום 24.01.2017 על
ידי כבוד השופט א' אליקים

תאריך הישיבה: ג' בחשון התשע"ח (23.10.2017)

בשם המערער: עו"ד מאהר תלחמי
בשם המשיבה: עו"ד מיכל רגב
בשם שירות המבחן: גב' ברכה וייס

פסק-דין

1. המערער הורשע על פי הודאתו בשתי עבירות של מעשה מגונה, לפי סעיפים 348(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) + 345(א)(1) לחוק, וכן בשתי עבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק.

2. דו"ח אבחון שהוגש בעניינו של המערער, קבע כי הוא מתפקד ברמה גבולית אך לא ברמה המצביעה על מוגבלות שכלית-התפתחותית כהגדרתה בחוק הסעד (טיפול באנשים עם מוגבלות שכלית-התפתחותית), התשכ"ט-1969 (להלן: חוק הסעד). על אף זאת, ובהמלצת שירות המבחן, ובהסכמת התביעה, נמצא למערער מקום במעון נעול "נווה מנשה", ובית המשפט גזר עליו מאסר בפועל לתקופה של 30 חודשים שאותם ירצה במעון הנעול, לפי סעיף 19(ד)

3. הערעור שבפנינו נסב על כך שבית משפט קמא לא הפחית מהעונש את התקופה בה שהה המערער במעון הנעול בתנאי מעצר, תקופה של כשמונה חודשים.

4. לאחר שעיינו בחומר שבפנינו ושמענו טיעוני הצדדים, מצאנו לדחות הערעור.

תקופת מעצרו של המערער לא נעלמה מעיניו של בית משפט קמא, שהדגיש בגזר דינו כי בקביעת משך תקופת המעצר כבר לקח בחשבון את התקופה בה שהה המערער במעצר במעון.

כידוע, אין דרכה של ערכאת ערעור להתערב במידת העונש אלא במקרים חריגים, ולא זה המקרה.

5. לכך יש להוסיף, כי מהערכות המסוכנות ומתסקיר שירות המבחן עולה כי גם בהיבט השיקום והמסוכנות לציבור יש מקום לשהותו הארוכה של המערער במעון. בהקשר זה נפנה לע"פ 6736/16 פלוני נ' מדינת ישראל (12.1.2017), שם נדחתה טענה דומה, ונקבע כי הכלל לפיו ראוי לנכות מתקופת המאסר את פרק הזמן בו שהה הנאשם במעון אינה כלל מוחלט, ויש משקל לנסיבות הקונקרטיות של המקרה.

5. סוף דבר, שהערעור נדחה.

ניתן היום, ג' בחשון התשע"ח (23.10.2017).

שופט

שופט

שופט